

KONSPEKTY NIEDZIELNYCH LITURGII MSZY ŚWIĘTYCH

WPROWADZENIE

1. W czasie roku jubileuszowego, aby pogłębić duchowość chrzcielną, proponujemy akcent chrzcielny w czasie Eucharystii w pierwszą niedzielę miesiąca.
2. Każda niedziela byłaby przeżywana pod kątem jednego z elementów chrzcielnych.
3. Chcemy przeżyć ten rok w dziękczynieniu, odnowionej wierności i przebudzonym poczuciu misji.

II NIEDZIELA ADWENTU – 6 GRUDNIA 2015

NARODZINY DO ŻYCIA BOŻEGO

PIEŚŃ NA WEJŚCIE: „Oto Pan przybywa”

WPROWADZENIE DO MSZY ŚWIĘTEJ

Dzisiejszą niedzielą rozpoczynamy w naszej wspólnocie Jubileuszową drogę chrzcielną, przygotowaną przez Komisję Duszpasterstwa Konferencji Episkopatu Polski, w związku ze zbliżającym się jubileuszem 1050. rocznicy Chrztu Polski. Ta droga pomoże nam odkrywać i pogłębiać duchowość chrzcielną. Hasłem obchodów jubileuszu są słowa: „Gdzie chrzest, tam nadzieja”. Chcemy przeżyć ten rok w dziękczynieniu, odnowionej wierności i przebudzonym poczuciu misji. Od dziś aż do listopada 2016 roku kolejne pierwsze niedziele miesiąca świętować będziemy pod kątem jednego z elementów chrzcielnych. Dziś rozpoczynamy spojrzeniem na chrzest jako narodziny do życia Bożego.

AKT POKUTY

Jak zawsze na początku Mszy Świętej przepraszamy Pana Boga za grzechy, by serca nasze były otwarte na dary, jakie On dla nas przygotował. Dziś uczynimy to w formie aspersioni, czyli pokropienia wodą święconą na wspomnienie chrztu każdego z nas.

ŚPIEW: „Com przyrzekł Bogu”

KOMENTARZE DO CZYTAŃ**I CZYTANIE (Ba 5,1-9)**

Bóg w swej sprawiedliwości i swoim miłosierdziu zatroskany jest o wszystko, co do Niego należy. Pragnie, by przez stworzenia świat poznał Jego wspaniałość.

PSALM 126**II CZYTANIE (Flp 1,4-6.8-11)**

Bóg zapoczątkował w nas dobre dzieło i On sam dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa. Apostoł Paweł modli się także za nas, by doskonaliła się nasza miłość.

EWANGELIA (Łk 3,1-6)

Jan Chrzciciel został wybrany i posłany przez Boga, by pomóc ludziom przygotować drogi, którymi Jezus będzie mógł docierać do ich serc.

HOMILIA**WYZNANIE WIARY – ŚPIEWANE****MODLITWA WIERNYCH**

Wdzięczni Panu Bogu za dar wiary przekazany naszym przodkom, kierujemy do naszego Ojca w niebie ufną modlitwę prośby:

1. Módlmy się za Kościół, który tworzymy wraz z Chrystusem, byśmy posłuszni natchnieniom Ducha Świętego świadczyli swoim życiem o wspaniałości Pana Boga. *Ciebie prosimy...*
2. Módlmy się za naszą Ojczyznę, by odnawiała się w duchu Jezusowej Ewangelii. *Ciebie prosimy...*

3. Módlmy się z wdzięcznością za tych, którzy pomogli nam poznać Boga i Jemu zaufać: za naszych rodziców, chrzestnych, duszpastery, katechetów i wszystkich świadków wiary, jakich spotkaliśmy na drodze naszego życia. Boże, błogosław im. *Ciebie prosimy...*
4. Módlmy się za ludzi chorych, cierpiących, porzuconych i samotnych, by nie pozostawali sami, ale doświadczali troskliwej pomocy ludzi, którzy obok nich żyją. *Ciebie prosimy...*
5. Módlmy się w intencji, w której sprawowana jest ta Msza Święta: ... *Ciebie prosimy...*
6. Módlmy się za nas tu obecnych, by przeżywanie jubileuszowej drogi chrzcielnej pomogło nam pogłębić naszą relację z Bogiem i więzi z siostrami i braćmi. *Ciebie prosimy...*

Boże, nasz Ojciec, wysłuchaj naszych prośb. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

PROCESJA Z DARAMI

W procesji do ołtarza przynosimy dary, które dzięki dobroci Boga otrzymaliśmy od ludzi, którzy wyhodowali ziarna i winne grona, by z nich powstały chleb i wino. W duchu przynosimy do ołtarza nasz codzienny trud, prosząc, by Bóg mocą swojego Ducha przemienił go na swoją chwałę.

PIEŚŃ NA PRZYGOTOWANIE DARÓW: „Przybądź, Panie, bo czekamy”

PIEŚŃ NA KOMUNIE: „Marana tha, przyjdź, Panie Jezu”

PIEŚŃ NA UWIELBIENIE: „Niech cały świat z radością sławi Boga”

MODLITWA JUBILEUSZOWA

SŁOWO NA ROZESŁANIE

Dzisiejszą Mszą Świętą rozpoczęliśmy Jubileuszową drogę chrzcielną, która potrwa do listopada przyszłego roku. Wdzięczni jesteśmy Bogu za chrzest, kiedy to narodziliśmy się do życia Bożego. Miejmy otwarte serca na ciągle przychodzącego Pana i pomagajmy innym odkrywać Jego obecność pośród nas. Na tę przygodę niech nas Bóg pobłogosławi.

PIEŚŃ NA WYJŚCIE: „Przez Chrztu Świętego wielki dar”

MYŚLI DO HOMILII CHRZCIELNYCH DLA DOROSŁYCH

Ks. Mirosław Tykfer

NARODZINY DO ŻYCIA BOŻEGO GRUDZIEŃ

W tradycji żydowskiej istniał zwyczaj obchodzenia roku jubileuszowego (Kpł 25,8-17). Co pięćdziesiąt lat każdy Izraelita był wyzwalany ze swoich długów i mógł powrócić do swojej własności, nawet jeżeli ją wcześniej utracił. Ten jubileusz miał dwa podstawowe przesłania. Pierwsze, że człowiek nie jest właścicielem ziemi, którą nabył, ale tylko jej lennikiem. Jedynym właścicielem ziemi jest Bóg. W ten sposób Żydzi przypominali sobie, że ich życie pochodzi od Boga i z Jego woli uprawiają ziemię, która pozwala im przetrwać. Drugie przesłanie dotyczyło przebaczenia. Rok jubileuszowy był rokiem łaski. Ludzie wzajemnie przekreślali zaciągnięte długi, a jednocześnie uświadamiali sobie, co znaczy, że Bóg jest łaskawy i przebacza im przewinienia.

1050. rocznica Chrztu Polski przypada w roku 2016. Jest to również kolejny – przypadający co pięćdziesiąt lat – jubileusz tego wydarzenia: w 966 roku władca Polan Mieszko I przyjął chrzest. Jest to więc rok jubileuszowy dla Kościoła w naszej ojczyźnie. Podobnie jak jubileusz obchodzony przez Żydów nasze świętowanie powinno przypomnieć nam również dwie istotne prawdy. Pamiątka chrztu Polski uświadamia nam na nowo, że chrześcijanin to człowiek, który otrzymał od Boga nie tylko życie biologiczne, ale przez chrzest święty także życie duchowe; nie tylko pochodzi od Boga, ale przez śmierć i zmartwychwstanie Syna Bożego został odkupiony i obdarowany życiem wiecznym. Dlatego Jezus powiedział do Nikodema, który przyszedł do Niego nocą: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do królestwa Bożego. To, co się z ciała narodziło, jest ciałem, a to, co się z Ducha narodziło, jest duchem. Nie dziw się, że powiedziałem ci: Trzeba wam się powtórnie narodzić” (J 3,5-7). To nowe narodzenie dokonuje się przez wyznanie wiary w Trójcę Świętą i chrzest

święty. W ten sposób człowiek staje się nowym stworzeniem i żyje już nie dla siebie, ale dla Boga i drugiego człowieka. Analogicznie do żydowskiego jubileuszu chrześcijanin przypomina sobie także, że Bóg jest łaskawy i przez chrzest obmył go z grzechu pierworodnego.

Co więc znaczy być chrześcijaninem? Odpowiedzi udziela nam św. Paweł, który napisał o sobie: „Teraz zaś już nie ja żyję, lecz żyje we mnie Chrystus. Choć nadal prowadzę życie w ciele, jednak obecne życie moje jest życiem wiary w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie” (Gal 2,20). Chrześcijanin więc to ten, który wierzy w Boga, który go kocha i objawił tę miłość przez śmierć własnego Syna. Stara się na tę miłość odpowiedzieć całym swoim życiem. Św. Paweł dodaje jednak: „Postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus nas umiłował i samego siebie wydał za nas” (Ef 5,2). W ten sposób dopowiedział, że chrześcijanin nie tylko kocha Boga, ale na podobieństwo ukrzyżowanego Chrystusa stara się kochać drugiego człowieka. Dlatego chrztu nie można rozumieć jedynie jako daru dla pojedynczego człowieka, ale stanowi on zadanie naśladowania miłości Chrystusa wobec innych ludzi. Z tego też powodu chrzest jest włączeniem do wspólnoty Kościoła. Tylko w niej chrześcijanin może autentycznie wzrastać w miłości do Boga i braci poprzez pogłębianie znajomości prawd wiary i przyjmowanie sakramentów.

Co oznacza świętowanie jubileuszu chrztu świętego w naszej ojczyźnie? Najpierw jest to refleksja nad swoim osobistym życiem duchowym. Jest to swego rodzaju generalny rachunek sumienia, który obejmuje całe życie i prowadzi do odnowionego nawrócenia. Drugim krokiem powinna być odpowiedź na pytanie o pogłębianie wiary w Kościele i miłość bliźniego. W jaki sposób uczestniczę w życiu Kościoła i jestem posłuszny jego nauczaniu? Czy jestem dla innych chrześcijaninem jedynie z nazwy, czy faktycznie staram się we wszystkich sprawach naśladować miłość Chrystusa, być Jego świadkiem i szukać dobra innych? Trzeci krok oznacza uświadomienie sobie daru życia chrześcijańskiego w całym narodzie, który przez wieki starał się żyć wyznaniem wiary, które w jego imieniu wypowiedział w 966 roku Mieszko I. To ostatnie zobowiązanie jest szczególnie ważne, abyśmy w czasach głębokich przemian kulturowych nie zapomnieli o korzeniach naszej narodowej tożsamości.

MYŚLI DO HOMILII CHRZCIELNYCH DLA MŁODZIEŻY

Ks. Jacek Zjawin

NARODZINY DO ŻYCIA BOŻEGO GRUDZIEŃ

Kiedy rodzice przynieśli nas do chrztu, stanęli u bram kościoła parafialnego. Na początku liturgii wyszedł po nich główny celebrans i w kilku słowach powitał ich w tym właśnie miejscu. W tamtym momencie w naszym życiu rozpoczęła się zupełnie nowa rzeczywistość. Narodzenie do życia Bożego to zmiana o wiele poważniejsza niż biologiczne narodziny. Mimo że poród dziecka jest ogromnym wysiłkiem dla matki i budzi wiele emocji wśród otoczenia, to właśnie ten drugi „poród”, czyli chrzest, z pozoru tylko mało znaczący obrzęd, przynosi trwałe skutki – trwałe na wieczność.

Jan Chrzciciel – adwentowy prorok – przygotowuje nową rzeczywistość. „Chrzest Janowy” nie był sakramentem; należał jeszcze do starotestamentalnych obmyć rytualnych, podczas których Żydzi prosili Boga o oczyszczenie z grzechu. Takie pragnienie tkwi w sercu każdego człowieka – nikt z nas nie lubi być brudny, zarówno w wymiarze duchowym, jak i fizycznym. Czujemy dyskomfort i pragniemy jak najszybciej się oczyścić. W krajach o wysokim stopniu rozwoju cywilizacyjnego czystość i higiena są jednym z priorytetów. Wiele wysiłków i środków przeznaczają się na to, byśmy mogli mieszkać w czystych miastach, korzystać z czystych galerii handlowych, nosić czyste ubrania, wyglądać czysto i elegancko, roztaczać miły zapach perfum... Jest jednak w sercu człowieka pragnienie czystości, którego nie zaspokoi najwyższa dbałość o higienę ciała i czystość otoczenia. Ta czystość, będąca nie tylko brakiem duchowego brudu, lecz także obecnością Bożego Ducha, przychodzi przez sakrament chrztu świętego. Prosty obrzęd, który można by ograniczyć do trzykrotnego polania głowy odrobiną wody, oraz wypowiedziana formuła chrzcielna zmieniają

„coś” na kształt duchowego genomu człowieka. Ta wewnętrzna struktura jest zburzona przez grzech pierworodny dziedziczony w naturze ludzkiej. Sakrament chrztu świętego usuwa grzech pierworodny i buduje w sercu człowieka świątynię Ducha Świętego. Słabość i kruchość jednak pozostaje i dlatego chrzest święty nie załatwia problemu grzechu raz na zawsze. Chrzest uzdalnia do nawiązywania nowego rodzaju relacji międzyosobowych. Dzięki więzi wiary, skuteczniejszej niż połączenia telefoniczno-internetowe, jest możliwa wymiana duchowych darów, modlitwa wstawiennicza, a nawet „kontakt z zaświatami”, czyli modlitwa za zmarłych. Włączenie sakramentu chrztu świętego w początki państwowości Polski spowodowało, że cała historia naszej ojczyzny nosi na sobie ślad obecności Boga. Pewien człowiek w swym świadectwie nawrócenia opowiadał o tym, jak namacalnie doświadczył osobowego zła w jednym z krajów Europy Zachodniej. Kiedy po wielu zmaganiach i dramatycznych przeżyciach udało mu się przedostać do Polski, poczuł na własnej skórze, że jest to ziemia uświęcona i omodlona.

Jubileusz chrztu Polski, jubileusz mojego chrztu – to okazje do wielkiego dziękczynienia Bogu za nowe życie. To okazje do ponownego odkrycia skarbu chrztu świętego i nawrócenia, ażeby skarb ten nie zmurszał i nie zardzewiał, ale by był dobrze wykorzystany. Nowe życie – owocem chrztu świętego – to życie bez lęku, w pokoju i radości, w pojednaniu i miłości bliźniego. To życie pod troskliwym okiem Boga Ojca – dawcy nowego życia.

MYŚLI DO HOMILII CHRZCIELNYCH DLA DZIECI

Ks. Wojciech Silski

NARODZINY DO ŻYCIA BOŻEGO GRUDZIEŃ

- Czy znam datę i miejsce swojego chrztu, w którym kościele się to odbyło? Kto jest moją matką chrzestną, a kto ojcem chrzestnym? Czy w moim domu zachowała się jakaś pamiątka chrztu, czy jest odpis metryki, a może leży gdzieś jeszcze szata lub świeca chrzcielna? Odszukam, dowiem się, zapytam rodziców. Podziękuję za dar chrztu: Bogu (przy wspólnej, wieczornej modlitwie) oraz rodzicom i rodzicom chrzestnym (w formie zaplanowanych odwiedzin lub telefonu, e-maila, SMS-a). Zapytam rodziców i dziadków o ich chrzest. Umówię się z nimi na wspólne oglądanie fotografii lub nagrań z uroczystości chrzcielnej.
- Dowiem się też czegoś o Mieszku I i chrzcie Polski – w którym roku i gdzie się odbył. Informacji na ten temat będę szukać w podręczniku do historii lub religii oraz w Internecie. Można również zaplanować wirtualną (multimedialną) lub fizyczną pielgrzymkę do katedry w Poznaniu albo w Gnieźnie czy na Ostrów Lednicki i zobaczyć miejsca związane z chrztem Mieszka I. Kim był biskup Jordan, a kim księżniczka Dobrawa – Dąbrówka? Kto był papieżem w momencie chrztu Polski? Kto to jest misjonarz?
- Przygotuję rodzinny quiz o chrzcie Polski i uroczystościach chrzcielnych w naszej rodzinie. Na „drzewie chrzcielnym” pod patronatem Jana Chrzciciela (Ewangelia z II niedzieli Adwentu) umieszczę daty chrztu członków mojej rodziny, które uda mi się ustalić. Zaaranżuję „jubileuszowy kącik chrzcielny” w domu czy w swoim pokoju (plakat z „drzewem chrzcielnym”, świeca, obraz patrona).